

ASTRONOMICVM

EVNCTIATVM QVARTVM.

Stellarum fixarum longitudines in Zodiaco, earundemque latitudines, id est, ab ecliptica deviationes, à mundi usque creatione factas, gradus in super, minuta, augesque planetarum ante & post Christi tempora certas, Adhuc quibus stellis fixis, quilibet planetæ indies appropinquent, quasue vicinia sua obtegant, indagare.

SECUNDVM NI FAL

lor, pronuntiatum abunde docuit, Octava, Nonæ, Decimaque sphaeræ motus. Quocirca in præsentem nihil amplius, quantum ad theoreticam attinet, addam. Verum, breuiter & sine ambage, quomodo omnium stellarum fixarum cursus, planetarumque auges, dicto citius, per instrumentum sequens, deprehendas, aperiam.

¶ Quandoquidem decimus orbis, ab ortu in occasum mouetur, ut dictum est, ecliptica uero uel

Zodiacus in eodem cælo nobis statuatur, nihil ultra de motu huius agemus, qui per Zodiacum illum immobilem seu fixum intelligitur, sed Zodiacum ita firmum per omnia instrumenta, tanquam decimum cæli, extimui post hac semper posituri sumus. Qualem igitur & nunc uides, post quem & consequenter rotulam, quandam uolubilem, cui insunt imagines cæli, Imaginum quælibet, suas stellas complectitur, stellarum quædam sunt in medio alba, sex in extremitate acies gerentes, cuiusmodi est, quæ oculum tauri, quæ os canis maioris, possidet, cuius figura hæc est. Et illæ sunt quantitates primæ, quales non plures, 15, astronomi descriperunt. Post hæc, 45, secunda magnitudine lucent, paulo minores inferioresque primis, tales sunt septem, vix iam maiorem constituent, præcipue candidam representantes tres, quæ etiam ad differentiationem aliarum, nigre depinguntur, in sex acumina discretæ, qualem hic uides. ¶ Quamquam uero astronomis in sextam usque differentiationem stellarum indicauit, stellas quoque nebulosas cum nota huiusmodi. ¶ Reliquarum discrimina, ob instrumenti angustiam, significare non potui, uerum simpliciter nota quadam, o. expressi. In medio ferè istius rotæ circulus quidam niger cernitur, qui eclipticam refert, in quo duodecim signa ex ordine describuntur. Iuxta Scorpionem transuersa quadam linea apparet, in 6 gradus secta, utrinque ab ecliptica, 8, continens, quæ latitudinem zodiaci demonstrant. Sub finem Eridani, stellamque nomine Acarnæ est, iuxta quæ index habetur, cui inest, Y, cœm augæ notans, per quem noscitur, quot gradus octaua & nona sphaera simul, in tempore aliquo proposito, similiter stellæ fixæ, errantiumque auges, peragant. Penes stellam Canis maioris alius index est, augem Solis & significans, Rursus ad nauim indices binii sunt, auges 7 & 24 scitentes. Apud Centaurum 8. Apud Aram h. augem describi uides. Hii indices perpetuo in eadem & æquali ab inuicem distantia manent. Postremo circulus quidam undequaque in partes diuisus. Ceto uicinus cum indice, cui signum est X, uidetur, qui circulum illum paruum, de quo prius dixi, qui uidelicet principium, 7. nonæ sphaeræ ambit, representat. Quoniam uero Arietis exordium, 8. sphaeræ, huius circuli circumferentiam in 7000, annis semel circumit, secum hunc quoque circulum in totidem partes, ita ut quælibet sectio, 100, annos notaret. Annorum post Christum numeros, interiori circulo inserui, de 500 in 500, procedendo, ab indice inchoando. Anni autem ante incarnationem Christi clapi, exteriori circuli parte scribuntur, per quos octauæ sphaeræ trepidatio indagatur. Patribus instrumenti declaratis, eiusdem usum subiungam.

¶ Si uis stellas fixas vnâ cum planetarum augibus, ad tempus propositum tibi qualecunque, uenificare, eleua rotam iuxta, 7. decimæ sphaeræ, ubi gradus quosdam reperies, quorum singuli, 100, annos continent. Si tempus propositum ante Christum sit, numerabis deorsum à 7. incipiendo uersus principium X. Si autem post Christum, numerabis à 7. incipiens sursum, secundum signorum ordinem, finis inuenti numeri, ostendit in zodiaco proxime, quantum nonus orbis sub decimo, in totidem annorum spacio promouerit, cui loco indicem cum X signatum admove. Post hæc totidem annos in circulo paruo trepidationis ab indice ordiens (uel intus, & hoc si tempus post Christi natiuitatem, uel extra: si tempus ante Christum proponatur) numeras, & fini annorum requisitorum filum applica, quod ex centro rotæ pendet. Quo bene extenso, obserua, quot inter filum & indicem, in zodiaco gradus sint, illi namque æquationem octauæ sphaeræ cum nona indicant. Immo sic filio permanente, duc indicem, Y, qui est aux communis, sub idem, atque ita rotam inuariatam relinque, ad tempus enim tuum iam uerificata est. Quæ si sciante, filum è centro eius, stellæ, cui cuncti libuerit, super extende, quod in zodiaco gradum, in quo, uel fuerit, uel futura sit, tempore præfinito, demonstrat. Præterea indices planetarum, docent gradus & minuta augium, in quibus eo tempore sint uel fuerint, Cuius rei exemplum esto.

Auges planetarum perpetuo in eadem & æquali ab inuicem distantia.

Operandi modus.

CAESAREVM

¶ CAROLVS Quintus Romanorum Imperator, semper Augustus 23. Februarii natus est, 15. hora 44. in pomeridianis, post Christi annum seque milliesimum. Ad tempus hocce figuram præsentem cum suis indicibus, ubi direxi (quamuis dies, horas 15, in moribus huiusce tæporibus, non adeo consideremus) scite uolo, quem locum cœli tenuerit, eo tempore cot leonis. Extendo itaque filum per stellam, & inuenio eam in longitudine, 22. gradum, 8. m. 7. occupate. Sic agas cuncta in reliquis, & ueris motus semper in zodiaco ostendetur.

¶ Aliud Exemplum FERDINANDVS Romanorum Bohe: & Vngariæ Rex, anno Christi, 1503. in hunc orbem prodit, 10. Martii 8. hora 47. ante meridiem. Ad quem, numerum, figura locata, coronæ septentrionalis stellæ, 4. 15. m. tenere reperitur. Aux O. 1. 12. m. 25. h. 13. 6. 10. m. 2. 2. 2. 3. 6. 24. m. 7. 14. 6. 59. m. 0. 2. 6. m. m.

¶ Latitudines autem si requiris, id est, distantias ab ecliptica cuiusdem stelle, duc filum per ipsam, & quo in loco ecliptica secatur, illic alterum pedem circini fige, altero extenso in corpus stellæ, illam eadem circini extensionem deinde examina in scala latitudinis, iuxta caudam sagittarii deliniam, in qua manifeste cognosces, quanta sit latitudo. Si stella ab ecliptica uersus centrum, in septentrionali, si uersus limbum ab ecliptica declinauerit, in meridionali latitudine esse dicitur. Neque uero scitu est inuicundius, cui stellarum fixarum planeta aliquis afflatus, eam obteget. Quæ de re documentum illud habet. FERDINANDI Regis natiuitate Luna primum gradum, 2. 1. m. tenuit, latitudo eius ab ecliptica, 3. 24. m. Septentrionalis erat, ita si in scala, quæ pones caudam Scorpionis, ab ecliptica incipiens, Aram uersus, 3. 24. m. numeres, perge ca filum trahes, margaritam super gradum, & imponas, filum denique una cum margarita immobilis super gradum, 2. 1. ubi Luna secundum longitudinem erat, dirigas, tum margarita inter, 17 & 18 stellas, quæ sunt in uentre, locum demonstrat, quo 7 tempore natiuitatis regie, uisa fuit. Propter ductitatem uero aspectus eius, duas illas stellas in uentre 9. positas, 17. uidelicet, & 18. luna obsecutur seu obtegit.

Opere precium facturus es hoc loco, si annorum, qui sunt ante Christum rationem habearis, ad quos stellas fixas & planetarum auges deducere uis, quam rem, ut darius intelligas, exemplo proponam.

¶ Auges & stellas fixas ad Diluuii tempus inquisiturus, quispiam si sit. Primo in tabula temporum Noë Diluuium, 3101. anno, 19. diebus ante Christum enisse discet, mox à Cruce 4. inchoans contra signorum successum, 3101. annos, diesque uerisimili coniectura, qui quodammodo annum efficiunt, quærat, quæ sitis indicem X, qui 311. 6. m. 29. monstrabit, super imponet. Deinceps uero totidem anni in paruo circulo (qui circulus trepidationis motus octauæ sphaeræ nominatur) extimo numero requirer, & per requisita filum dictum, in zodiaco 311. 6. m. 8. quæ sunt aux communis, indicabit, super quod filum, si denuo ostensionem Y. posueris, rotam uerissime locaueris. Si uero libuerit poteris orbem alio modo quoque præparare (hoc autem ideo dico, ut uideas in omnibus instrumentis theoreticis, non hac uia uis, sed etiâ adhuc altera nos uti posse) Est autem huiusmodi. Principio Diluuii ætatem è tabula scribe, quæ 3101. annorum 319. dierum est. Proximus nunc centenarius, ubi est, 3200. assumendus, totque anni à Cruce 4. incipienti retrosum numerandi, quibus in uentis index X. apertus, qui mox in zodiaco 11. 5. 9. 2. 2. 0. m. ostendit. Post in trepidationis circulo, numero exteriori, ante Christum uidelicet, 3200. quærantur, punctumque notetur, cui B. nomen erit. Ab hinc 3101. anni 319. dies, à 3200. annis subtrahantur, remanent, 98. anni. 47. dies, qui, 16. Februarii lucem contingunt, iam denuo à 3200. annis retro & contra signorum ordinem annos reliquos, 98. (diebus ob instrumenti paruitatem neglectis) numeras, quibus rursum indicem X. adiunge, qui in limbo Zodiaci fig. 1. 7. m. 12. indicabit. Deinceps punctum B. rursum in circulo trepidationis, ante iuxta 3200. notati, uideatur, à quo iteg. retro, 98. anni summantur (dies enim haberi non possunt) per 98. annum ducatur filum ex centro, quod augem communem, in zodiaco 11. fig. 4. 6. m. refert. Quibus index Y. rursum applicabit, & facto, rotula ad diē Diluuii omnino uerificata erit, qui fuit, 16. Februarii & dies louis, & tempore litera dominicalis A. esse debuit. Aux Solis, 15. 6. 34. m. 8. Aux 27. 6. 32. m. 2. Aux 2. 7. 6. 45. m. 9. Aux 6. in 29. 6. 20. min. 11. Aux 8. in 14. grad. 48. min. 7. Quæ auges omnes, cum ostensionibus suis patent, simulac prima communis scilicet aux locum suum uerè tenuerit. Stellarum fixarum loca uera, si filum per earum centra, seu medietates extenderis, in zodiaco uidebis. Hoc autem omnino uidebitur esse necessarium, cur admonerem.

